

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/51/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914000030
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7914000030.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci proti obžalovanému Z. W. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. OT/12/2014 zo dňa 27. 2. 2014 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 26. mája 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Z. W..

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov rozsudkom sp. zn. OT/12/2014 zo dňa 27. 2. 2014 uznal obžalovaného vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 24. 1. 2014 v čase o 20.45 hod. riadil v smere od obce Dargov k mestu Sečovce, po ceste osobné motorové vozidlo zn. Škoda Favorit, ev. č. LE 319 AM, kde pri obci Trnávka bol zastavovaný za pomoci svetelného zariadenia umiestneného na služobnom motorovom vozidle, pričom výzvu na zastavenie neuposlúchol a vozidlom unikol do mesta Sečovce, kde sa podarilo policajnej hliadke menovaného zastaviť na ul. Dargovských hrdinov pred rodinným domom č. 104 a po vybehnutí z vozidla bol policajtní chytený pred domom jeho miesta trvalého bydliska na ul. Dargovských hrdinov č. 105/77, pričom bolo zistené, že vozidlo viedol napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Trebišove sp. zn. OR PZ-TV-OD12-229/2013-P zo dňa 3. 5. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29. 5. 2013, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 36 mesiacov, ktoré rozhodnutie nerešpektoval.

Súd mu za to podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona s použitím § 353 ods. 2 písm. b/ Tr. poriadku uložil mu aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 2 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktorý v písomných dôvodoch uviedol, že s uložením trestu nesúhlasí, nakoľko ho považuje za vysoký. Podľa jeho názoru okresný súd nevzal do úvahy poľahčujúce okolnosti.

Obžalovaný v dodatku uviedol, že dopĺňa svoje odvolanie o zrušenie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. citoval a poukázal na čl. 50 ods. 6 Ústavy SR, na čl. 144 ods. 1 Ústavy SR, na čl. 7 ods. 1, 2, na Európsky dohovor o ľudských právach, na Listinu ľudských práv a slobôd, na čl. 14

Dohovoru, na rozhodnutia Ústavného súdu SR, na medzinárodnú zmluvu a je toho názoru, že okresný súd mal postupovať podľa článku 144 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a uložiť mu súhrnný trest.

Obhajkyňa na verejnom zasadnutí krajského súdu doplnila odvolanie obžalovaného v tom smere, že žiada, aby obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3 T 146/2012 zo dňa 2. 4. 2013.

Krajský prokurátor uviedol, že pokiaľ sú splnené všetky zákonné dôvody, navrhol uložiť obžalovanému súhrnný trest.

Obžalovaný navrhol, aby krajský súd mu uložil súhrnný trest odňatia slobody.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Obžalovaný podal odvolanie len do výroku o treste tak, ako to krajský súd vyššie podrobne uviedol, preto krajský súd preskúmal len napadnutý výrok o treste a dospel k záveru, že okresný súd v úplnom súlade so zákonom ukladal trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne.

Krajský súd zistil, že okresný súd pri výmere a druhu tohto trestu sa riadil všetkými zákonnými kritériami rozhodnými pre ukladaní druhu a výmery trestu, pričom prihliadal na stupeň nebezpečnosti konania obžalovaného, jeho osobné pomery a potrebu nápravy, prihliadal jednej poľahčujúcej a jednej priťažujúcej okolnosti a po vyhodnotení týchto zákonných kritérií aj podľa názoru krajského súdu uložil zákonný trest.

K samotným obhajobným námietkam obžalovaného, ako aj kvalifikovanej obhajobe, ktorú predniesol obžalovaný a jeho obhajca na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní a to v tom smere, že žiadali, aby krajský súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/146/2012 zo dňa 2. 4. 2013 krajský súd uvádza :

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Z dikcie citovaného zákonného ustanovenia tak vyplýva, že súhrnný trest možno uložiť len vtedy, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin - skutok, ktorý bol spáchaný skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, čo v konkrétnom prípade znamená, že obžalovaný Imrich W. skutok, za ktorý bol uznaný vinným a ktorý je predmetom odvolania, spáchal 24. 1. 2014, teda po tom, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/146/2012 dňa 2. 4. 2013. Z tohto zisteného stavu tak krajský súd dospel k záveru, že uloženie navrhovaného súhrnného trestu je v rozpore s citovaným zákonným ustanovením § 42 ods. 1 Tr. zák. a preto návrh obžalovaného, ako

aj jeho obhajcu vyhodnotil ako právne irelevantný, pretože zo zákona neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Krajský súd v súvislosti s týmito právnymi úvahami a právnym záverom považuje uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov za úplne zákonný, pretože aj podľa názoru krajského súdu len takýto druh trestu a v takej výmere splní účel trestu sledovaný Trestným zákonom v rámci generálnej a individuálnej prevencie a zabráni obžalovanému, aby už prestal páchať trestnú činnosť a pro futuro viedol riadny život občana.

Obžalovaný pre výkon uloženého trestu bol okresným súdom zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný už bol v posledných 10-tich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a tak i tento výrok je taktiež v úplnom súlade so zákonom.

Okresný súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu dvoch rokov a tento trest okresný súd odôvodnil mimo iného aj tým, že obžalovaný ako vodič motorového vozidla nerešpektoval sankciu uloženú mu v správnom konaní v súvislosti s výkonom vodičskej povinnosti a aj krajský súd takéto zdôvodnenie, ako aj výšku uloženého trestu zákazu činnosti považuje za zákonné a v súlade aj s účelom trestu zákazu činnosti v rámci generálnej, ako aj individuálnej prevencie.

To boli dôvody, pre ktoré odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.